

[Hanne Reintoft.]

reglement og beslutninger, og vi stiller os lidt uforstående over for, at man slet ikke har tænkt sig at imødekomme dette ønske.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi gerne så et helt anderledes moderne og vel gennemarbejdet program for omsorgen for syge og gamle med større menneskelige perspektiver, med mere demokrati og med større udnyttelse af både lægevidenskabens fremskridt og vor viden om sociale hjælpemuligheder. Der kunne sættes ind på en helt anden måde, og det bliver jo også før eller senere nødvendigt i et samfund, hvor plejebehovet bliver et stadig større og mere brændende problem.

Lovforslaget er på det jævne, men da det er lidt bedre end den utilstrækkelige eksisterende lov, kan vi støtte det.

Albertsen: Det udvalgsarbejde, som vi har haft om dette lovforslag, og som jo har været en umiddelbar fortsættelse af det udvalgsarbejde, vi startede med i efteråret, har været præget af god vilje til at nå til en enig indstilling; dette giver sig da også udslag i, at alle i udvalget er enige om det, der står i betænkningen, og at der ingen særudtalelser er. Vi er ligeledes enige i de enkelte paragraffer, og derfor er der ikke fra socialdemokratiets side stillet ændringsforslag.

Dermed være ikke sagt, at der ikke er foregået et meget grundigt og dybtgående arbejde, som jeg kun kan se tilbage på med tilfredshed; det har været præget af god vilje til at mødes i en enig indstilling dels i arbejdet i udvalget, dels over for ministeren. Der er betydelige ændringer i det lovforslag, som vi nu skal tage stilling til; i sammenligning med det lovforslag, som blev fremsat. Vi er blevet enige om en ændret grænse i § 7; her afveg lovforslaget jo fra det forslag, vi havde til behandling i efteråret, og her har det været muligt at bygge bro over opfattelserne, således at det oprindelige foreslåede tal, 8, der blev til 12, nu er blevet til 10.

Jeg bør måske indføje i den forbindelse, foranlediget af en bemærkning, som blev fremsat af fru Hanne Reintoft, at spørgsmålet om etablering af beboerråd også har været grundigt drøftet dels i udvalget, dels under de besøg, vi har haft på steder, hvor noget sådant har virket, og vi har været enige om, at dette var en god tanke, og har da også forstået af de bemærkninger, der knytter sig til lovforslaget, at det skal gennemføres, og at man ude omkring på institutionerne er positivt indstillet over for, at sådanne beboerråd etableres.

Med hensyn til det, der måske har taget det meste af udvalgets tid, spørgsmålet om det almindelige generelle omsorgsarbejde, er der en række ændringsforslag, som udtrykkelig er anført og kommenteret i den meget grundige betænkning. Noget af det væsentligste er vel, at i fremtiden omfatter loven ikke alene folke- og invalidepensionister, men også enkepensionister. Endvidere er vi enige om, at der for yngre pensionister — med „yngre“ menes dem, der er under 60 år — skal ske en regulering af lommepegebeløbet med 20 pct., hvilket vi anser for et godt og et rimeligt fremskridt.

Endvidere er der enighed om, at det med henblik på omsorgsinstitutionerne og omsorgsvirksomheden kan tillades, at et beløb på op til 10 pct. kan godkendes som en omkostning, der kan ydes refusion for.

Det, der måske er mest vigtigt i så henseende, er vel, at der sker en skærpelse med hensyn til kommunernes forpligtelser på dette område. Den formulering, der her er kommet ud af arbejdet, anser vi for ganske tilfredsstillende, og jeg vil gerne, foranlediget af et tilfælde, som vi drøftede i udvalget, og hvor vi fik et svar fra ministeren, gående ud på, at en kommunalbestyrelse havde nægtet godkendelse af noget omsorgsarbejde, begrundet i de pågældendes placering, sige, at dette er ikke en rimelig begrundelse for et afslag, og der er enighed i udvalget om, at hvis det drejer sig om et tilbud, som omfatter alle dem, der hører under loven, altså både